

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2-8 Hedmark

Fylke:

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Emne: Skav, Beit og Børn.

Bygdelag: Grue Fjerdings

Oppskr. av: Olav Lundtoop

Gard:

(adresse): Grue Fjerdings

G.nr. 110

Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1 Hjelpeskar raskeser
- 2 Skav ble mindre brukt i sted brukte man
 lør som ble tatt av lørkar straks etter støtten
 Det ble kaldt reparatur og ble rittet separat
 av siljet som var det beste. Ellers var bjørk,
 rogn og asp meget brukt. Foruten gårdens folk
 var det flere, især gamle kvinnfolk som dro
 på med det, jeg husker en gammel finnekjerring
 som het Louisa Lissa som var flink til å reparere
 lør. På gården her var hun frem 5 a 6 hundre store
 koirer med lør hver kast, de ble tørket i solen
 og hølet inn i hus. På de gammel dage små lører var
 det ett laot røm under treskegublet, som kaltes
 for undlaven, det gamle navn på den kaltes for
 sjikem (antagelig finsk) Der ble lører som regel
 oppbevart utover vinteren. Det ble brukt sammen med
 stakkels til sørpung. Det ble slått varmt vann over
 og rørt sammen med litt mjøl om det var noe
 det var et utmerket mjølkseffor, så var det al-
 mindelig lørtaing, lørkjør som ble tatt overalt
 i lørskogen og kuet sammen i en stor lørkure på
 flere hektar og kjørt hjem på vinterføre. Enne fins
 navn som Ribbakorp (Reparatorket) (Ribbes ser)
 (Repar myra) på den tid da det var mange gjeter

21

på gårdene ble unge bever, løvkar og fjæsi hugget
og ført frem til fjæset, gjetene ble slipt ut og
besåret sjøl skannings. Døde kuer og hest fikk
lit. løv ikkent mot mangelsyke. Det hender omni
at mann må gi kuene et borkjer i løv mot
mangel syke Ilt rasket eller slikt ble oppbruggel
for ved om våren og brunt i byggekjøset. Nu er det
slut på alle de gamle foremetoder, nu er det ikke
mange som er sjølkjelpne, nu er det bare å
slakte ned dyrene. La det ikke er mange som
kan hente for fra skogen vinterti. Det hendte dog
under krigen at det var flere som måtte fore
med granke, da det viste seg umuligt å skaffe
frem for til de som bodde langt borte på
skogene hvor fremkomsten i de strenge vintre var
lære på ski